

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. Ямбол, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **Мартина Ив. Кирова**

при участието на секретаря **П.Г.У.**

като разглежда докладваното от **Мартина Ив. Кирова** Гражданско дело № 20222300100013 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на **П. Й. П.** от гр.*, депозирана чрез пълномощник - адв.Б.Я. от АК-Бургас, с която **против "ЗК ЛЕВ ИНС"АД** гр.София са предявени в обективно съединяване искове по чл.432, ал.1 от КЗ – иск за заплащане на сумата от 50 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за причинените неимуществени вреди вследствие на ПТП, настъпило на 01.08.2020г. около 19.40 часа, в района на 468-ми километър на първокласен път I-6, ведно със законната лихва от датата на изтичане на срока за произнасяне по извънсъдебната претенция за определяне на изплащане на застрахователната претенция пред ответното ЗД до окончателното изплащане и иск за заплащане на сумата от 1 794.50 лв. след предприето увеличение по чл.214 ал.1 от ГПК, представляваща обезщетение за причинените имуществени вреди, настъпили вследствие на ПТП, която сума включва 1 238.30 лв. – вреди за ремонт на мотоциклет „Хонда“, собственост на ищеца и 556.20 лв. за средства изплатени при лечението, ведно със законната лихва до окончателното изплащане.

Ищецът твърди, че на 01.08.2020г., около 19.40 часа се движел в района на 468-ми км. на първокласен път № I-6, управлявайки собствения си мотоциклет марка „Хонда“, модел ЦБ 600 Ф, с рег.№У 0765 В. В този момент в насрещната пътна лента се движел лек автомобил марка „Ауди“, модел А8 Куатро, с рег.№А 3472 НМ, управляван от Е.Х.Х.. Водачът на л.автомобил предприел маневра – изпреварване и навлязъл в пътната лента, в която се движел ищеца. За да избегне челния удар ищецът насочил движението на мотоциклета си в образувалия се своеобразен коридор между л.а.“Ауди“ и изпреварвания от него автомобил. Въпреки това, последвал страничен удар между мотоциклета и л.а.“Ауди“, вследствие на който ищеца загубил контрол над мотоциклета, паднал на пътното платно, претърколил се няколко пъти и останал да лежи на земята. Мотоциклетът продължил движението си напред и спрял до страничната мантиanela. Въпреки допуснатото ПТП, водачът Е.Х.Х. продължил движението си без да спре.

Вследствие на инцидента и нетърпимата болка, която усещал в крака си, ищецът изпаднал в травматичен шок. С автомобил на Спешна помощ бил откаран до УМБАЛ-гр.Бургас, където след първоначални прегледи се установило, че е получил фрактура на медиалния малеол на десния голям пищял с разкъсване на тибеофибуларната става. На

04.08.2020г. ищецът бил настанен в Отделение по Ортопедия и травматология при УМБАЛ-гр.Бургас, където впоследствие му била извършена операция на пострадалия крайник като била поставена метална шина за укрепване на счупената кост. В следващите няколко дни имал остри и постоянни болки в областта на оперирания крайник и въпреки прилагането на силни обезболяващи медикаменти, болката не намалявала, не можел да спи, бил изнервен и всичко това се отразило на психичното му състояние. Бил изписан от болничното заведение на 10.08.2020г., като след това лечението му продължило в домашни условия. На 26.01.2021г. ищецът бил приет в МБАЛ“Св. Пантелеймон“АД-гр.Ямбол, където му била извършена повторна операция, при която извадили металната остеосинтеза, поставена при първата операция. Под наблюдение в болницата останал до 29.01.2021г., когато бил изписан. Възстановяването от последната операция продължило до края на месец февруари. След това в следващите няколко месеца бил подложен на рехабилитационно лечение за възстановяване на движението на крайника, като до приключване на лечението движението му било значително ограничено. В резултат на получените травми ищецът сочи, че имал остатъчни последици, изразяващи се в оперативни белези, появяващи се болки при продължително натоварване на увредения долен десен крайник, като при резки климатични промени чувствал болки и ограничен обем на движението, трудно заспивал, сънувал кошмари, станал много напрегнат и раздразнителен. Наложило се да потърси помощ от специалист психиатър.

В иск.молба се сочи, че по повод на ПТП е било образувано ДП № 237 ЗМ-192/2020 година по описа на РУ- Айтос вх. № ТОВА933/2020г. по описа на РП-Бургас-ТО Айтос. На 12.07.2021г. по НОХД №239/2021г. по описа на Районен съд-Айтос е било сключено споразумение за прекратяване на наказателното производство между подсъдимия Е.Х.Х. и неговия защитник от една страна и Районна прокуратура- Айтос от друга страна, като с постановеното Определение за одобряване на споразумението на Х. е било определено наказание от 6 месеца лишаване от свобода, изпълнението на което на основание чл.66 ал.1 от НК е отложено от изтърпяване за изпитателен срок от 3 години и на основание чл.343г вр. чл.49, ал.1 вр. чл.37, ал.1, т.7 от НК му е наложено и наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 10 месеца.

Ищецът твърди, че увреденият го автомобил е имал сключена застраховка "Гражданска отговорност" при ответника "ЗК ЛЕВ ИНС"АД с полица №BG 122 120002124034, валидна към датата на ПТП, което ангажира отговорността на застрахователя за обезщетяване на причинените му от ПТП неимуществени вреди. Излага се в иск.молба, че с писмена молба на 17.09.2021г. ищецът е предявил извънсъдебна претенция до застрахователното дружество на виновния водач – ответника "ЗК ЛЕВ ИНС"АД, за определяне и изплащане на застрахователно обезщетение за имуществени и неимуществените вреди в резултат на настъпилото застрахователно събитие. С писмо, получено на ел.поща на 08.12.2021г. ответното дружество обаче определило крайно занижени обезщетения за имуществени и неимуществените вреди, които не съответствали на справедливостта и съдебната практика, поради което за ищеца бил налице правен интерес от предявяването на настоящите иски по съдебен ред. Поради това същият моли ответникът да бъде осъден да му заплати обезщетение за неимуществените вреди от ПТП в размер на исквата сума от 50 000лв., ведно със законната лихва от датата на изтичане на срока за произнасяне по извънсъдебната претенция за определяне на изплащане на застрахователната претенция пред ответното ЗД до окончателното изплащане, както и да му заплати обезщетение за имуществени вреди от ПТП в размер на исквата сума /след допуснатото уточнение по реда на чл.214 ал.1 от ГПК/ от 1 794.50 лв., която сума включва 1238.30 лв. – вреди за ремонт на мотоциклет „Хонда“, собственост на ищеца и 556.20 лв. за средства изплатени при лечението, ведно със законната лихва до окончателното изплащане. Заявена е и претенция за присъждане на направените по делото разноски, в т.ч. и адвокатско възнаграждение, определяемо съгласно условията на договарянето му по чл.38 ал.1 т.2 от ЗА

съобразно с Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Към исковата си молба ищецът съобразно процесуалните правила е приложил писмени доказателства и е направил доказателствени искания за ангажиране на гласни и писмени доказателства и за допускане на експертизи.

Ответникът – "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС"АД, ЕИК 121130788, чрез процесуалният си представител – адв.Т.П. от АК-гр.София, се е възползвал от предоставената му възможност и в срок е депозирал писмения си отговор по чл.131 от ГПК, с който оспорва предявените искове за неимуществени и имуществени вреди, по основание и размер. Твърди се, че застрахователната компания е направила всичко възможно, за да обезщети ищеца извънсъдебно, но до споразумение между страните не се стигнало.

Ответникът твърди, че вина за пътния инцидент имал не само Е.Х., но и самият ищец П. Й. П., тъй като налице от негова страна било съпричиняване на вредоносния резултат. В тази насока се изтъква, че мотоциклетистът П. е нарушил чл. 20, ал.2 от ЗДвП, тъй като е бил длъжен при избиране на скоростта си да се съобрази с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко препятствие. П. се е движил с несъобразена скорост, която не му е позволила да спре, когато е възникнала опасността. Мотоциклетистът П. е нарушил и чл.21 от ЗДвП, тъй като е избрал да се движи със забранена за пътния участък скорост. Твърди се, че същият е управлявал мотоциклета си без включена къса светлина отпред, с което е станал трудно забележим за водача на л.автомобил „Ауди“, с рег. № А 3472 НМ, който е взел решение да изпреварва. Тези действия на мотоциклетиста П. били в нарушение на чл.75 от ЗДвП. Сочи се, че ищецът е нарушил и чл. 44, ал.1 от ЗДвП, тъй като не е осигурил достатъчно странично разстояние между неговия мотоциклет и процесното МПС – л.а. „Ауди“, както и е нарушил и чл. 44, ал.2 от ЗДвП, тъй като при установяване от негова страна, че разминаването не е могло да се извърши безопасно, е бил длъжен да намали скоростта или да спре, за да пропусне насрещно движещото се МПС. Според ответника следва да се вземе предвид и факта, че ищецът П. е управлявал мотоциклет, който не е имал сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

Ответникът оспорва предявения иск за неимуществени вреди и по размер. Твърди се, че претендираната с исковата молба сума за претърпени неимуществени вреди, е силно завишена и не отговаря на принципа на справедливостта, заложен в чл. 52 от ЗЗД.

Оспорена е и претенцията за настъпили имуществени вреди в размер на 1100 лева - за ремонт на мотоциклет „Хонда“, като в тази насока се изтъква в отговора на иск.молба, че по делото няма доказателства за изплащането на такава сума от страна на ищеца. Оспорва се, че платената от ищеца сума от 1 100 лв. е била за ремонт на увредените части на мотоциклета. Оспорена е и претенцията за законни лихви като са изложени доводи за неоснователност.

С оглед всички изложени съображения ответникът моли съда да отхвърли изцяло като неоснователни и недоказани предявените от ищеца искове, като претендира присъждане на направените по делото разноски, включително и адвокатско възнаграждение за цялостно процесуално представителство. Съобразно процесуалните правила с отговора си ответникът е представил писмено доказателство и е заявил доказателствени искания за ангажиране на гласни доказателства и за допускане на експертизи.

Като трето лице-помагач на страната на ответника на основание чл.219 ал.1 от ГПК, е конституиран Е.Х.Х., с ЕГН ***** от с.***

В о.с.з. исковете се поддържат от ищеца П. Й. П. и от пълномощника му - адв.Я., който пледира за уважаването им изцяло, като представя и подробна писмена защита и претендира в полза на ищеца да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, което да бъде определено съгласно чл.38 ал.1 т.2 от ЗАдв. в размер,

съобразен с Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Заявено е възражение по чл.78 ал.5 от ГПК – за прекомерност на направените от ответника разноски за адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от пълномощника му по делото.

Ответникът - застраховател изпраща за процесуален представител адв.П., който поддържа отговора на исковата молба и направените с него възражения и оспорвания за неоснователност и недоказаност на исковете в претендираните от ищеца размери, включително и оспорването на исковите претенции над сумите, предложени от застрахователя, а именно: - в размер на 17 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди и в размер на 556 лева – обезщетение за имуществени вреди. Заявена е претенция за присъждане на съдебно-деловодни разноски, съобразно представен списък на същите по смисъла на чл.80 от ГПК.

Третото лице-помагач на страната на ответника, Е.Х.Х., не е депозирал в предоставения му с Определение №113/02.03.2022г. 1-месечен срок писмен отговор, както и макар и да се явява в първото по делото о.с.з., не е изразило становище по исковите претенции на ищеца.

ЯОС като взе предвид доводите и становищата на страните, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства и като се съобрази със закона, прие за установена следната фактическа обстановка:

Не е спорно между страните и се установява от представения по делото Констативен протокол за ПТП с пострадали лица с рег.№2331-7757 от 03.08.2020г. на ОД на МВР – Бургас /л.91-94 от делото/, че на 01.08.2020г. около 19.35 часа е настъпило ПТП на първокласен път I-6 в района на 468 км., с участници - ППС - лек автомобил "Ауди" модел А8 Куатро, с рег.№ А 3472 НМ, управлявано от Е.Х.Х. (с валидна застраховка „ГО“ в „ЗК Лев Инс“ АД) и ППС – мотоциклет "Хонда", модел ЦБ 600 Ф, с рег.№ У 0765 В, управлявано от ищеца П. Й. П.. Според отразеното в констативния протокол, в резултат на ПТП като пострадало лице е посочен водачът на мотоциклета – ищеца П. Й. П. с работна диагноза - фрактура на десен глезен. В протокола посочената причина за ПТП е поведението на водача на л.автомобил "Ауди" с рег.№ А 3472 НМ, който е предприел изпреварване при пътен знак В24, навлязъл е в насрещната лента и е блъснал движещия се в собствената си пътна лента и в обратна посока мотоциклет „Хонда“ с рег.№ У 0765 В.

По повод на ПТП е било образувано ДП № 237 ЗМ-192/2020г. по описа на РУ-Айтос при ОД на МВР – Бургас, което въз основа на внесен от РП-Айтос обвинителен акт е образувано в приложеното НОХД 239/2021г. по описа на Районен съд-Айтос, от което се установява, че с влязло в сила на 13.07.2021г. Определение за одобряване на споразумение за решаване на наказателното производство №44/13.07.2021г., постановено по посоченото НОХД, водачът на лекия автомобил "Ауди" с рег.№ А 3472 НМ – Е.Х.Х. е признат за виновен в това, че на 01.08.2020 год., около 19.40 часа, по първокласен път I-6 /гр.Бургас-гр.София/, в района на 468-и км., при управление на моторно превозно средство – собствения си лек автомобил, марка "Ауди" модел „А8 Куатро“, с рег.№ А 3472 НМ, с посока на движение от гр.Айтос, обл.Бургас към гр.Карнобат, обл.Бургас, нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, а именно – чл.5 ал.1 т.1 от ЗДвП – „Всеки участник в движението по пътищата с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди“, чл.20, ал.1 от ЗДвП - „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“, чл.25 ал.2 от ЗДвП – „При извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея...“, чл.42 ал.1 т.2 от ЗДвП – „Водач, който ще предприеме изпреварване, е длъжен след като е подал сигнал, да се убеди, че има

видимост, свободен път на разстояние, достатъчно за изпреварване, и че може да заеме място в пътната лента пред изпреварваното пътно превозно средство, без да го принуждава да намалява скоростта или да изменя посоката на движение“, чл.42 ал.2 т.3 от ЗДвП – „Водач, който изпреварва, е длъжен да се убеди, че като се движи с безопасна скорост, може да извърши изпреварването за кратко време“, чл.43 от ЗДвП – „Изпреварването на моторни превозни средства, с изключение на мотопеди и мотоциклети без кош, е забранено: 1. когато разстоянието на видимост, ограничено поради характера на пътя...“, допуснал ПТП с движещия се в собствената си пътна лента мотоциклет марка "Хонда", модел „ЦБ 600 Ф“, с рег.№ У 0765 В, собственост и управляван от П. Й. П., с ЕГН ***** от гр.* и по непредпазливост му причинил средна телесна повреда, изразяваща се във фрактура на медиалния малеол на десния голям пищял с разкъсване на тибеофибуларната става, довело до трайно затруднение движението на десен долен крайник за срок от около 3,5 – 4 месеца, при обичаен ход на оздравителния процес, като дееца е избягал от местопрестъплението – престъпление по чл.343 ал.3 предл.6-то б.„а“ предл.2-ро вр.с ал.1 б.„б“ предл.2-ро вр.с чл.342 ал.1 от НК, поради което на това основание и чл.55 ал.1 т.1 от НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 6 /шест/ месеца, изпълнението на което на основание чл.66 ал.1 от НК е отложено за изпитателен срок от 3 /три/ години, както и на основание чл.343г вр.с чл.49 ал.1 вр.с чл.37 ал.1 т.7 от НК му е наложено и наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 10 /десет/ месеца.

По настоящото производство е изслушано и прието заключението на допусната по искане и на двете страни съдебно-автотехническа експертиза /САТЕ/, изготвено от вещото лице - инж.Д. Б. Б., което настоящата инстанция цени като обективно, компетентно и добросъвестно извършено. Вещото лице, въз основа на събраните по делото писмени доказателства и тези по образуваното ДП № 237 ЗМ-192/2020г. по описа на РУ-Айтос при ОД на МВР – Бургас, е отговорило изчерпателно и детайлно на поставените въпроси. От експертизата се установява, че настъпилите увреждания по двете моторни превозни средства отговарят да са получени по описания в двустранния констативен протокол начин. Според даденото заключение, на 01.08.2020 г., около 19:40 часа, през светлата част от денонощието, в условията на ясно време и добра видимост, по път I-6, в посока от гр.Карнобат към гр.Айтос са се движили трима мотоциклетисти, като предходно разположен е бил ищецът П.П., управляващ мотоциклет „Хонда“, с рег. № У 0765 В, със скорост от около 65 км/ч. При същите пътни и атмосферни условия, насрещно на мотоциклетистите, със скорост от около 80 км/ч се е движила колона от автомобили, като последен в колоната е бил лек автомобил „Ауди“, с рег. №А 3472 НМ. В определен момент от движението си, водачът на л. автомобил „Ауди“ е предприел маневра изпреварване на предходно движещите се автомобили, навлизайки в насрещната пътна лента и ускорявайки автомобила си до около 100 км/ч. В предвид скоростите и траекториите на движение на инцидентните лек автомобил и мотоциклет, на около 22,0 метра след определената при огледа мерна линия и на около 2,4 метра вдясно от левия край на платното за движение е настъпил удар между тях, като и за двете превозни средства инициалният контакт е бил страничен отдясно, с последващо приплъзване по част от страничните им десни състави. След удара, под действието на ударния импулс, мотоциклетът се е насочил косо надясно, паднал е странично върху асфалтовата настилка и завъртайки се в посока на часовниковата стрелка, окончателно се е установил в покой, полегнал на десните си състави, а лекият автомобил „Ауди“ е напуснал местопроизшествието. Вещото лице е установило, че при инициалният удар са контактували предна част на преден десен калник на автомобила, с дясната част на предния калник на мотоциклета, а след удара двете превозни средства са се прохлузили странично с десните си състави, при което е последвал удар на дясната част на кормилото на мотоциклета в дясното странично огледало на автомобила и предната му дясна врата. Въз основа на материалите по делото в лице Б. не е констатирал да са описани действащи пътни знаци, които да ограничават скоростта на движение и на двамата участника в

произшествието, но е установил, че на пътя е била налична надлъжна пътна маркировка М5 „Двойна смесена линия“, която от към посоката на движение на лекия автомобил "Ауди" е била непрекъсната. Според експерта, от техническа гледна точка, причина за възникване на произшествието е навлизането на лекия автомобил "Ауди" в насрещната за него лента за движение, за извършване на маневра изпреварване, без водачът му да пропусне да преминат движещите се по същата тази лента трима мотоциклетисти, и то при налична надлъжна пътна маркировка М5 „Двойна смесена линия“, която от към посоката на движение на л. автомобил "Ауди" е била непрекъсната. Заключение на вещото лице е, че действия за предотвратяване на произшествието е следвало да се предприемат единствено от водача на лекия автомобил "Ауди", като същият е следвало да не предприема маневра изпреварване, при положение, че в насрещната за него пътна лента, насрещно, са се движили превозни средства. В предвид механизма на настъпване на произшествието (наличие на движещи се автомобили срещу мотоциклетиста и в двете ленти за движение), в лице е категорично в становището си, че мотоциклетистът не е имал техническата възможност да предотврати произшествието, независимо какви мерки би предприел.

Стойността на причинените имуществени вреди на мотоциклет "Хонда", с рег. №У 0765 В, съобразени със средните пазарни цени в магазинната мрежа в региона за алтернативни резервни части и ремонтни услуги, вещото лице е определило на сумата от общо 1 238.30 лева, която съставлява стойността за възстановяване на увредените части на мотоциклетата. В табличен вид в отговор на изрично поставена му задача, вещото лице в разбит вид, по пера, е посочило увредените части на мотоциклетата /14 на брой позиции/, начинът им на възстановяване /с нови части/, стойността на съответната нова част /стойностите им са определени на основание средни пазарни цени в магазинната мрежа в региона за алтернативни резервни части/, стойността на боята и консумативите и стойността на автомонтъорски/бойджийски услуги /труд за демонтаж и монтаж и труд за боядисване/.

По делото са представените медицински документи - история на заболяването, епикризи, направление за хоспитализация, фишове за изследвания и др., удостоверяващи болничното лечение на ищеца в "Университетска многопрофилна болница за активно лечение-Бургас"АД и впоследствие проведено такова и в МБАЛ"Св.Пантелеймон"АД-гр.Ямбол, които са били предмет на изследване от приетото заключение на съдебно-медицинската експертиза /СМЕ/ и съответно са послужили на вещото лице - съдебния лекар д-р Т.А.Ч. за достигане на крайните му заключения по възложените му задачи, които съдът възприема за достоверни и компетентно дадени. Според вещото лице в резултат на настъпилото ПТП от 01.08.2020г. пострадал е ищецът П. Й. П., който към датата на произшествието е бил на 40 години и е управлявал мотоциклетата "Хонда". След произшествието ищецът е бил транспортиран по спешност в Спешно отделение на УМБАЛ-гр.Бургас и след проведени прегледи и изследвания са били установени данни за счупване на вътрешния малеол /тибиалния/ на дясната подбедрица, разкъсване на тибеофибуларната връзка и междукостната мембрана между малкия и големия пищял. Било му е предложено да бъде хоспитализиран в УМБАЛ - гр.Бургас, но тъй като не е бил осигурен се е отложило с четири дни приемането му. На 04.08.2020г. ищецът П. е бил приет за оперативно лечение в ООТ /Отделение по ортопедия и травматология/ при УМБАЛ-гр.Бургас, където още същия ден, с лумбална анестезия е бил опериран, като по време на операцията се е достигнало до мястото на счупването на глезена, получените костни фрагменти са били наместени и фиксирани с метални остеосинтезиращи метални тела, а разкъсаната връзка между двете пищялни кости и междукостната мембрана са били защити. Следоперативният период е протекъл гладко и на 10.08.2020г., т. е. на шестия ден, пострадалият е бил изписан със следната окончателна диагноза: "Фрактура малеоли тибие декстри кум лезио лигменти

тибиофibuларе интериор ет мембрана интересеа". Установените увреждания според вещото лице - д-р Ч. са причинили на пострадалия „трайно затрудняване движенията на десния долен крайник" и са получени по механизма на удряне на травмираните области на дясната глезенна става, като добре съответстват да са били получени по време на ПТП. На 26.01.2020г., след като счупените кости и разкъсаните връзки са заздравели и сраснали напълно, ищецът П. е бил приет в ООТ /отделението по ортопедия и травматология/ при МБАЛ „Свети Пантелеймон" АД-гр.Ямбол, където под венозна анестезия, са били направени малки разрези, като по този начин операторът е достигнал до металните остеосинтезиращи тела и същите са били премахнати. По време на операцията е било установено, че резултатите от извършената преди това операция са били добри. След операцията пострадалият е бил без значими оплаквания, като е бил изписан на третият ден от приемането му, т.е. на 29.01.2021г. Окончателно лечението е приключило за срок от около 6-7 месеца, като при извършения личен преглед на ищеца, вещото лице е установило, че практически функциите на крайника в областта на глезенната става са напълно възстановени, като е отбелязало, че възстановяване на 100% на първоначалното състояние на ставата е невъзможно, посочвайки, че има белези, които ще траят дълги години и са възможни болки при натоварване на крайника.

Относно направените разходи от ищеца за лечението и закупените от него консумативи по делото, са представени платежни документи - фактура №0000117713 от 07.08.2020г., издадена от УМБАЛ-гр.Бургас за сумата от 504.00 лв., представляваща общата стойност на 3 броя метални остеосинтезиращи винтове, ведно с фискален бон от 07.08.2020г. за извършено плащане на сумата от 504.00 лв.; Направление за заплащане на потребителска такса издадено от УМБАЛ-гр.Бургас за болничен престой от 6 дни в размер на 34.80 лв., ведно с фискален бон от 10.08.2020г. и фактура №***** от 29.01.2021г. издадена от МБАЛ“Св. Пантелеймон“гр.Ямбол за сумата от 17.40 лева, представляваща потребителска такса за болничен престой от 3 дни. За тези разходи, в заключението си в лице - д-р Ч., поддържано и при изслушването му в с.з., е посочило, че сумата от 504.00 лева, посочена в първата от горесцитираните фактури добре отговаря да е за закупуване на металните остеосинтезиращи тела, сумите по цитираните по-горе втора и трета фактура, приложени на лист 108 и 109 от делото, отговарят да са потребителски такси за пролежаните 6 дни в ортопедично отделение в УМБАЛ-гр.Бургас, където е бил приет на 04.08.2020 г. и на 10.08.2020 г. е бил изписан и в ортопедично отделение в МБАЛ“Св. Пантелеймон“АД-гр.Ямбол, където е бил приет на 26.01.2021 г. и на 29.01.2021 г. е бил изписан, т.е. за пролежаните 3 дни.

Във връзка с установяване размера на неимуществените вреди по делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на свидетелката Е.Й.П. – сестра на ищеца. Съдът кредитира показанията на тази свидетелка, включително и след преценката им по реда на чл. 172 от ГПК, тъй като възприятията ѝ са лични, вътрешно непротиворечиви и не се опровергават от събраните по делото доказателства. От показанията на св.П. се установява, че към датата на ПТП брат ѝ П. Й. П. е живеел в дома ѝ в гр.*. За инцидента свидетелката е разбрала, когато на 02.08.2020г. около 02.00-03.00 часа е видяла ищецът да се прибира у дома, придружаван от непознати мъже с бинтован крак. Два дни след това, на 04.08.2020 г. ищецът е бил приет в УМБАЛ-гр.Бургас, където е претърпял операция и му били поставени импланти и винтове в крака. След като бил изписан от болницата ищецът е бил обездвижен на легло, с гипсиран крак и свидетелката, за която се установи, че дълги години преди това е работила като личен асистент в старчески дом, а към момента на ПТП е била безработна, е поела грижите за брат си – битово и хигиенно го е обслужвала, приготвяла му е храна и го е

хранела, къпала го е, обличала го е, сменяла е превръзките му и др. През първите три месеца след първата операция, който период според свидетелката бил най-трудната фаза от възстановяването на брат й, се сочи, че същият е имал постоянни силни болки, макар и да е бил на обезболяващи, не можел да спи. Според св.П. след катастрофата брат й рухнал психически, изпаднал в депресивно състояние - затворил се в себе си, не желал да говори с нея, бил е тревожен и много притеснен, тъй като до този момент не е боледувал въобще, опасявал се е дали ще се възстанови и дали отново ще проходи, бил е потиснат, което наложило на няколко пъти да проведе консултация с психиатър, макар и свидетелката да не можа да уточни каква терапия му е била назначена и какви медикаменти са му били предписани. В показанията си свидетелката сочи, че около шест месеца след първата операция се е наложила да бъде извършена втора операция на брат й, за да бъдат извадени имплантите и винтовете, след което е последвал период от още един месец за възстановяване и рехабилитация. Св.П. споделя, че едва след тези седем месеца, брат й започвайки постепенно сам да се справя с всичко, да се обслужва, да върви /в началото с патерици/, се е успокоил и се е обнадеедил. Към момента свидетелката сочи, че брат й живее сам в дома си и се чувства психически добре, но продължава да изпитва болки при натоварване на пострадалия крак.

Като свидетел по делото от страна на ответното Дружество е разпитан К.С.А., за който се установи, че е бил поемно лице по време на извършения от разследващия орган оглед на местопроизшествието на настъпилото на 01.08.2020г. ПТП, което процесуално-следствено действие е обективизирано в съставен Протокол от 01.08.2020г., приложен към материалите по ДП № 237 ЗМ-192/2020г. по описа на РУ-Айтос при ОД на МВР – Бургас, което е образувано в приобщеното НОХД №239/2021г. по описа на РС-Айтос. Показанията на този свидетел потвърждават установеното обстоятелство, че на местопроизшествието е бил констатиран само мотоциклета, собственост на ищеца, паднал вдясно до канавката, но не и другото МПС - участник в ПТП, като свидетелят сочи, че присъствалите на огледа експерти са установили другото МПС по открита капачка от огледалото.

По делото за безспорен между страните е обявен фактът, че между ответника "ЗК ЛЕВ ИНС" АД гр.София и собственика на лекия автомобил марка "Ауди" модел А8 Куатро, с рег.№А 3472 НМ, е имало сключена застраховка "Гражданска отговорност" по застрахователна полица № BG 122 120002124034, валидна към датата на процесното ПТП от 01.08.2020г., по силата на която застрахователят е поел задължението да покрие в границите на уговорената сума отговорността за причинените от застрахования имуществени и неимуществени вреди на трети лица.

На 17.09.2021г. ответникът-застраховател е получил /видно от приложения на л.112 от делото екземпляр от товарителница от 16.09.2021г. на куриерската фирма "Спиди"/, извънсъдебната претенция на ищеца за заплащане на застрахователно обезщетение от процесното ПТП в размер на 50 000 лв. за неимуществените вреди и в размер на 1 656.20 лв. за имуществени вреди, от които 1 100 лв. за ремонт на мотоциклет "Хонда" и 556.20 лв. за средства, изплатени при лечението, като няма спор, че с писмо, получено на ел.поща от 08.12.2021г. ответното дружество е уведомило ищеца по подадената от него претенция с вх. №10685 от 17.09.2021г., че застрахователната комисия на "ЗК Лев Инс" АД е разгледало представените по преписката документи и е определило застрахователно обезщетение в размер на 17 000 лв. за неимуществени вреди и 556 лева за имуществени вреди. По делото няма твърдения и данни ответното Дружество да е заплатило на ищеца тези размери на обезщетенията. Ищецът е поддържал, че не се е съгласил с посочените определени от застрахователя размери на застрахователните обезщетения.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Предявени са в условията на обективно съединяване преки иски по чл.432 от КЗ

на увреденото лице срещу застрахователя на причинителя на вредата, за обезщетяване на причинените му неимуществени и имуществени вреди.

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл.432, ал.1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договора за застраховка "Гражданска отговорност" между прекия причинител на вредата и застрахователя. Наред с това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорността на прекия причинител-застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди: следва да са установени настъпилото ПТП и неговия механизъм; противоправното поведение на виновния водач; претърпените неимуществени и имуществени вреди, наличието на пряка причинна връзка между вредите и настъпилото ПТП. Съгласно изискването на разпоредбата на чл.498 от КЗ, установяваща абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на прекия иск на пострадалия от настъпило застрахователно събитие срещу застраховател, увреденото лице, което желае да получи застрахователно обезщетение, следва да отправи първо към застрахователя писмена застрахователна претенция по реда на чл.380 от КЗ. Ако застрахователят не е платил в срока по чл.496 от КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатено обезщетение, пострадалият може да предяви претенцията си пред съда.

В случая ищецът е предявил извънсъдебно претенциите си за неимуществени и имуществени вреди към застрахователя-ответник, представил е изисканите от застрахователя документи по чл.106, ал.3 от КЗ, като застрахователят в тримесечния срок по чл. 496, ал.1 КЗ, който е изтекъл преди образуване на делото, както и след изтичането му, не е платил определените на ищеца застрахователни обезщетения, а и ищецът не се е съгласил с размерите на обезщетенията. При тези установени факти, предявените в обективно съединяване искове за неимуществени и имуществени вреди са допустими и следва да се разгледат по същество.

Съдът намира, че са осъществени законовите предпоставки за ангажиране отговорността на ответника - застраховател.

От събраните по делото доказателства съдът приема, че са доказани всички предпоставки на деликтната отговорност на виновния за ПТП водач по смисъла на чл.45 от ЗЗД. От влязлото в сила Определение за одобряване на споразумение, имащо силата на влязла в сила присъда на наказателния съд, заключението на съдебната-автотехническа експертиза, заключението на съдебно-медицинската експертиза и показанията на разпитаните свидетели, е установено противоправното деяние на водача Е.Х.Х., причинил ПТП, както и причинната връзка между произшествието и травматичните увреждания на ищеца. На основание чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, поради което в случая за настъпването на увреждането на ищеца, за неговото авторство и противоправност, настоящият състав е обвързан от влязлото в сила на 13.07.2021г. Определение за одобряване на споразумение за решаване на наказателното производство №44/13.07.2021г., постановено по НОХД №239/2021г. по описа на Районен съд-гр.Айтос, с което е установено виновното и противоправно деяние на водача Е.Х.Х., който на процесната дата 01.08.2020г., около 19.40 часа, по първокласен път I-6 /гр.Бургас-гр.София/, в района на 468-и км., при управление собствения си лек автомобил, марка "Ауди" модел „А8 Куатро“, с рег.№ А 3472 НМ, с посока на движение от гр.Айтос, обл.Бургас към гр.Карнобат, обл.Бургас, нарушил правилата за движение по пътищата, а именно – чл.5 ал.1 т.1 от ЗДвП, чл.20, ал.1 от ЗДвП, чл.25 ал.2 от ЗДвП, чл.42 ал.1 т.2 от ЗДвП, чл.42 ал.2 т.3 от ЗДвП и чл.43 от ЗДвП, в резултат на което допуснал ПТП с движещия се в собствената си пътна лента мотоциклет марка

"Хонда", модел „ЦБ 600 Ф“, с рег.№ У 0765 В, собственост и управляван от П. Й. П., с ЕГН ***** от гр.* и по непредпазливост причинил на ищеца П. средна телесна повреда, изразяваща се във фрактура на медиалния малеол на десния голям пищял с разкъсване на тибιοфибуларната става.

Осъществяването на деликт по чл.45 от ЗЗД предполага поражение отговорността на застрахователя по сключена застраховка "Гражданска отговорност" да заплати обезщетение за причинените вреди. По делото е безспорно, че към датата на настъпване на застрахователното събитие между ответното застрахователно дружество и собственика на лекия автомобил марка "Ауди" модел „А8 Куатро“, с рег.№ А 3472 НМ, е съществувало застрахователно правоотношение по застраховката "Гражданска отговорност". По силата на застрахователния договор застрахователят е поел задължението да покрие в границите на определената в договора сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Следователно, предявените иски за заплащане на обезщетения за вреди се явяват основателни, като следва да бъдат обсъдени размерите им както с оглед събраните по делото доказателства, така и с оглед направените от ответника възражения.

Съобразно критерия за справедливост, установен в чл. 52 от ЗЗД и съдебната практика, при определяне на обезщетението за неимуществени вреди, следва да се вземат предвид обективно съществуващи обстоятелства, които са различни за всеки конкретен случай. Тези обстоятелства са: вида, броя и характера на претърпените увреждания; продължителността и интензитет на болките и страданията, продължителността на лечебния и възстановителен период; наличието на остатъчни негативни последици, възраст на пострадалия и др.

По делото е установено по безспорен начин от съдебно-медицинската експертиза, чието заключение съдът кредитира изцяло, че в резултат на увреждането ищецът е получил фрактура на вътрешния малеол (тибиалния) на дясната подбедрица, разкъсване на тибιοфибуларната връзка и междукостната мембрана между малкия и големия пищял, която травма се квалифицира като средна телесна повреда. Установено е от вещото лице, че ищецът е претърпял операция с лумбална анестезия, като получените костни фрагменти са били наместени и фиксирани с метални остеосинтезиращи тела, а разкъсаната връзка между двете пищялни кости и междукостната мембрана са били защити. След период от 5 месеца ищецът е претърпял втора операция за отстраняване на остеосинтезиращите материали, като при оздравителен процес от 6-7 месеца, и понастоящем ищецът не е напълно на 100% възстановен - има белези, които ще траят дълги години и са възможни болки при натоварване на крайника.

При тези данни, кредитирайки и събраните по делото свидетелски показания на св.Е.П., като взе предвид вида и степента на увреждането, възрастта на ищеца към датата на ПТП - на 40 години, продължителността на възстановителния период - от 6-7 месеца, през който ищецът е изпитвал болки и страдания, като първите дни болките са били с по-интензивен характер; като съобрази вида на проведеното лечение с отчитане, че всяка от двете извършени операции е довела до значителни болки и дискомфорт; отчитайки факта, че се е наложило на ищеца да бъдат поставени метални остеосинтезиращи тела с имобилизация на крака, което е довело до затруднения в придвижването и до невъзможност пострадалия да се грижи за себе си и нуждата да бъде обгрижван от сестра си - св.Е.П.; вземайки предвид причинените неудобства в начина на живот на ищеца и негативните последици, които инцидентът е оставил върху психиката на пострадалия, включително останалите налични белези, а също и обстоятелството, че понастоящем ищецът не е напълно възстановен; като съобрази и стадия на общественно-икономическото развитие на страната, включително в аспекта на нормативно определените лимити по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и съобразявайки се с принципа на справедливост по чл.52 от ЗЗД,

настоящият съдебен състав намира, че справедливият размер на обезщетението, с оглед конкретно установените по делото факти, възлиза на сумата от 35 000 лв. Към този размер на обезщетението за аналогична травма е ориентирана и съдебната практика (Решение № 57 от 11.04.2022 г. на БАС по в. гр. д. № 524/2021г., Решение № 877 от 21.07.2021г. на САС по в. гр. д. №3394/2020 г. и др.).

Доказани по основание и размер са и имуществените вреди, претендирани от ищеца в размер на сумата от общо 1 794.50 лв. От представените писмени доказателства – Констативен протокол за ПТП и изготвената авто-техническа експертиза се установи наличие на вреди, причинени от ПТП по мотоциклета „Хонда“, собственост на ищеца, като стойността за тяхното отстраняване при средна пазарна цена е в размер на сумата от общо 1 238.30 лв., включваща нови части – 1 025 лв., труд за демонтаж и монтаж – 86.40 лв, труд за боядисване – 59.40 лв. и боя за детайли – 67.50 лв. По категоричен начин се доказва причинно - следствена връзка между вредите по мотоциклета и процесното ПТП. Представените писмени доказателства – фактура №0000117713 от 07.08.2020г., издадена от УМБАЛ-гр.Бургас за сумата от 504.00 лв., ведно с фискален бон от 07.08.2020г. за извършено плащане на сумата от 504.00 лв.; Направление за заплащане на потребителска такса издадено от УМБАЛ-гр.Бургас за болничен престой от 6 дни в размер на 34.80 лв., ведно с фискален бон от 10.08.2020г. и фактура №***** от 29.01.2021г. издадена от МБАЛ“Св. Пантелеймон“ гр.Ямбол за сумата от 17.40 лева, представляваща потребителска такса за болничен престой от 3 дни и заключението на вещото лице – д-р Ч. установяват направени от ищеца разходи за закупуване на 3 бр. винтове за остеосинтезата, за заплатените потребителски такси за болничното му лечение в УМБАЛ-гр.Бургас и в МБАЛ“Св.Пантелеймон“АД-гр.Ямбол, които възлизат на сумата от общо 556.20 лв. Тези направени от ищеца разходи според вещото лице по медицинската експертиза са в пряка връзка с причиненото увреждане на ищеца и са били необходими за приложеното му лечение. При това положение ищецът следва да бъде обезщетен от ответното дружество, поради което е основателен иска за заплащане обезщетение за имуществени вреди в размер на претендираната сума от 1 794.50 лв.

При това положение, съдът следва да разгледа евентуалните възражения на ответника за **съпричиняване** на вредоносния резултат от пострадалия ищец.

По обективния характер на съпричиняването е налице задължителна за съдилищата съдебна практика – т.7 от ППВС № 17/1963г. В константната си практика по приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а и в създадената по реда на чл. 290 ГПК практика (Решение № 45/15.04.2009г. по т. д. № 525/2008г. на II т. о., Решение № 159/24.11.2010г. по т. д. № 1117/2009г. на II т. о., Решение № 58/29.04.2011г. по т. д. № 623/2011г. на II т. о., Решение № 59 от 10.06.2011г. по т. д. № 286/2010г. на I т. о., Решение № 153/31.10.2011г. по т. д. № 971/2010г., решение № 169/28.02.2012г. по т. д. № 762/2010г. на II т. о., Решение № 54 от 22.05.2012г. по т.д. № 316/2011г., на ВКС, ТК, II ТО и др.), Върховният касационен съд последователно е застъпвал становище, че намаляването на обезщетението за вреди от деликт на основание чл. 51, ал.2 от ЗЗД е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване от пострадалия по смисъла на чл. 51, ал.2 ЗЗД, следва неговото поведение обективно да е в причинна връзка с настъпването на вредите, т.е. пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, като вина на пострадалия в тази насока не се изисква. Или, от съществено значение е конкретното проявление на действието или бездействието на пострадалия, което съставлява пряка и непосредствена причина за причинените вреди. Релевантен за съпричиняването и за прилагането на чл.51, ал.2 ЗЗД е само онзи конкретно установен принос на пострадалия, без който не би се стигнало (наред с неправомерното поведение на деликвента) до увреждането като неблагоприятен резултат. Правните последици от съпричиняването и значението му за размера на обезщетението, което

увреденият има право да получи като паричен еквивалент на произлезлите от деликта вреди, изключват допустимостта съдът да обосновава изводите си за съпричиняване с вероятности или с предположения. В тази насока е възприетото в т. 7 на ППВС №17/63г., така и в постановените по реда на чл.290 и сл.от ГПК решения на ВКС (Решение № 154/10.10.2017 г. по т. д. № 2317/2016 г. на ВКС, II ТО, Решение №206/ 12.03.2010г. по т.д. №35/2009г. на ВКС, II ТО, Решение №59/10.06.2011г. по т.д. №286/2011г. на ВКС, I ТО, Решение №98/24.06.2013г. по т.д.№596/2012г. на ВКС, II ТО и мн. други), в които е прието, че изводът за наличие на съпричиняване на вредата не може да почива на предположения. Освен това, според цитираната съдебна практика, дори безспорните нарушения на ЗДвП от страна на пострадалия, имат значение при преценката на приноса му, само ако се намират в причинна връзка и са допринесли за настъпване на вредоносните последици, тъй като вината на увреденото лице не е елемент от фактическия състав на чл.51 ал.2 от ЗЗД. Т.е. във всички случаи на предявен иск по чл.45 от ЗЗД срещу деликвента или по чл.432, ал.1 от КЗ срещу застрахователя съпричиняването подлежи на доказване от ответника, който с позоваване на предпоставките по чл.51, ал.2 от ЗЗД цели намаляване на отговорността си към увреденото лице.

В настоящия случай, ответникът твърди, че ищецът П.П. е управлявал мотоциклет "Хонда", с рег. № У 0765 В със скорост, която не е била съобразена с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко препятствие, както и че се движил със скорост над разрешената за пътния участък, с което е допуснал нарушенията на чл.20, ал.2 и чл.21, ал.1 от ЗДвП; че ищецът не е изпълнил задължението си по чл.75 от ЗДвП, предвиждащ, че през деня мотоциклетът се движи с включена къса светлина отпред и с включена габаритна светлина отзад; както и че ищецът е нарушил чл.44, ал.1 и ал.2 от ЗДвП, тъй като при разминаването не е осигурил достатъчно странично разстояние между неговия мотоциклет и насрещно движещото се в неговата пътна лента процесно МПС - л.автомобил "Ауди", предприело маневра изпреварване, както и че след като е установил, че разминаването не е могло да се извърши безопасно, е бил длъжен да намали скоростта или да спре, за да пропусне насрещно движещото се МПС. Като възражение за съпричиняване се възвежда и и твърдение, че ищецът П. е управлявал мотоциклет, за който не е имало сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите".

В конкретния случай, въз основа на събраните по делото доказателства и преди всичко въз основа на заключението на автотехническата експертиза, съдът приема за недоказано твърдяното от ответника противоправно поведение на пострадалия, изразяващо се в нарушаване на предвидените в ЗДвП правила и съответно за недоказано наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и претърпените от него вреди. Видно от заключението по автотехническата експертиза, ищецът е управлявал мотоциклет "Хонда" със скорост около 65 км/ч. при допустима по смисъла на чл.21 ал.1 от ЗДвП от 80 км/ч., като се е движил по път I-6 в посока от гр.Карнобат към гр. Айтос, в своята пътна лента, и е бил предходно разположен пред други двама мотоциклетисти. Освен това от заключението на вещото лице по автотехническата експертиза, което почива на приобщения по делото доказателствен материал в т.ч. Констативния протокол за ПТП от 03.08.2020г. и Протокола за оглед на местопроизшествието от 01.08.2020г., се установи по делото, че за процесният участък от път I-6, не е валяло ограничение на скоростта, въведено с действащ пътен знак, но е била налична надлъжна пътна маркировка М5 „Двойна смесена линия“, която от към посоката на движение на лек автомобил Ауди е била непрекъсната, т.е. същата е въвеждала забрана за пресичането ѝ. Предвид на това съдът намира, че ищецът като водач на мотоциклета се е движил преди настъпването на ПТП в своята пътна лента, с разрешената скорост за движение, която е била съобразена с конкретните условия - прав, хоризонтален пътен участък, без вертикални или хоризонтални криви, през светлата част от денонощието, в условията на ясно време и добра видимост. Видно от САТЕ и влязлото в сила

Определение за одобряване на споразумение по приложеното НОХД №239/21г. По описа на РС-Айтос, от техническа гледна точка, причина за възникване на произшествието е навлизането на лек автомобил Ауди в насреещната за него лента за движение, за извършване на маневра изпреварване, без водачът му да пропусне да преминат движещите се по същата тази лента трима мотоциклетисти, още повече, че според в.лице на пътя е била налична надлъжна пътна маркировка М5 „Двойна смесена линия“, която от към посоката на движение на лек автомобил Ауди е била непрекъсната. В предвид механизма на настъпване на произшествието (наличие на движещи се автомобили срещу мотоциклетиста и в двете ленти за движение), мотоциклетистът не е имал техническата възможност да предотврати удара, независимо какви мерки би предприел, в т.ч. както намаляне на скоростта или спиране, за да пропусне насреещно движещото се МПС поради недостатъчно време за реакция /опасната зона за спиране на мотоциклета, с изчислената му скорост на движение от около 65 км/ч. е била около 38,64 метра, а времето необходимо за изминаването ѝ е в порядъка на около 3,29 секунди/, така и отбиване най-вдясно по платното за движение при наличните мантинели в зоната на местопроизшествието.

В заключението е посочено също, че единствено в показанията си от 08.09.2020г., дадени като свидетел по ДП, пострадалият мотоциклетист е съобщил, че управлявания от него мотоциклет е бил с включена предна светлина, което по никакъв начин не би могло да бъде потвърдено или отхвърлено от експерта при липсата на други данни и доказателства по делото. Предвид на това съдът намира за недоказано от страна на ответника, в чиято доказателствена тежест е, възражението му за допуснато от страна на ищеца като водач на мотоциклета нарушение по чл.75 от ЗДвП.

С оглед на така установените факти, съдът приема, че възраженията на ответника за съпричиняване са неоснователни. За ирелевантно се преценя твърдението на ответника за липса на сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на мотоциклета "Хонда", с което се цели установяване на безотговорно поведение на ищеца като водач, респ. намаляване на дължимите застрахователни обезщетения.

Поради изложеното, определените по-горе обезщетения не следва да бъдат намалявани. Искът за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди следва да бъде уважен за сумата от **35 000 лева**, а за разликата до пълния предявен размер от 50 000 лева, следва да се отхвърли. Искът за заплащане на обезщетение за имуществени вреди следва да се уважи изцяло за предявения размер от **1 794.50 лева**.

Относно искането за присъждане на законна лихва върху дължимите суми:

Върху присъдените на ищеца обезщетения същият има право и на законната лихва за забава. Настоящият съд възприема практиката на ВКС (Решение №128/ 04.02.2020г. на ВКС по т. д. № 2466/2018 г., I т.о., ТК), според която в хипотезата на пряк иск от увреденото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ в застрахователната сума по чл.429 от КЗ се включва дължимото от застрахования спрямо увреденото лице обезщетение за забава от момента на уведомяване на застрахователя, респ. предявяване на претенцията от увреденото лице пред застрахователя. Лихвата е дължима с изтичане на 15-дневен срок от датата на сезиране на застрахователя с извънсъдебна претенция от страна на пострадалия – аргумент от чл.497 от КЗ. Законът свързва задължението на застрахователя да заплати лихва с датата, на която изтича срокът за представяне на всички необходими доказателства или с изтичане на тримесечния срок за произнасяне на застрахователя (която от двете настъпи по-рано). В настоящия случай датата на предявяване на претенцията пред застрахователя е 17.09.2021г. (който факт се установява от представените доказателства – л.112 и л.115), поради което върху обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде присъдена лихва за забава, считано от 18.12.2021 г., каквато е заявената от ищеца претенция, а законната лихва върху обезщетението за имуществени вреди - от 11.01.2022г. до окончателното изплащане, което е в съответствие с диспозитивното начало в процеса,

съобразно искането на ищеца.

По разноските:

При този изход на делото, процесуалният представител на ищеца има право на адвокатско възнаграждение за един адвокат при условията на чл.78, ал.1 от ГПК вр.с чл.38, ал.2 от ЗА, тъй като е предоставил безплатна правна помощ на ищеца като материално затруднено лице (чл.38, ал.1, т.2 от ЗА), видно от Договор за правна защита и съдействие от 07.01.2022г. (л.5 от делото). Определено с оглед размера на уважените искове и съобразно дължимо по реда на чл.7, ал.2, т.2 и т.4 от Наредба №1/2004г. на ВАдвС адвокатско възнаграждение с оглед цената на исковете от 2 439.46 лв., размерът на възнаграждението, което съдът присъжда на адв.Я., възлиза на 1 732,98 лв.

Ответникът е представил доказателства за извършени разноски в размер на 3 678 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение /пълномощно за процесуално представителство - л.127 от делото и платежен документ за банков превод от 15.04.2022г. - л.198 от делото/ в размер на 3 000 лева и разноски в общ размер на 678 лева /възнаграждения за влища по САТЕ и СМЕ и за свидетели/. В съдебно заседание на 16.05.2022 г. пълномощникът на ищеца е направил възражение за прекомерност на адв.възнаграждение на процесуалния представител на ответника и е поискал същото да бъде намалено на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Съгласно чл. 78, ал. 5 от ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата предвижда, че размерът на възнаграждението трябва да е справедлив и обоснован и да не бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Съгласно задължителните разяснения, дадени с т.3 от ТР № 6 от 6.11.2013г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012г., ОСГТК, при намаляване на подлежащо на присъждане адвокатско възнаграждение, поради прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК, съдът не е обвързан от предвиденото в § 2 от Наредба № 1/09.07.2004г. ограничение и е свободен да намали възнаграждението до предвидения в същата наредба минимален размер. В случая съдът, след като взе предвид фактическата и правна сложност на спора, броя на проведените открити съдебни заседания, обема и вида на събраните доказателства и доказателствени средства, както и след като съобрази разпоредбата на чл.7, ал.2, т.2 и т.4 от Наредба №1/09.07.2004г., приема, че възнаграждението на процесуалния представител на ответника следва да се намали на 2 439.46 лева.

Предвид на това и на основание чл.78, ал.3 от ГПК, на ответника съразмерно на отхвърлената част от исковете следва да се присъди сумата от 902.84 лева от направените разноски.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК, тъй като делото е решено в полза на ищеца, който е освободен от такси и разноски по производството, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметката на ЯОС всички дължащи се такси и разноски - ДТ върху уважения размер на иска в размер на 1 472 лв. и разноски за САТЕ и СМЕ в размер на 268 лв.

Водим от изложеното, **ЯОС**

РЕШИ:

ОСЪЖДА "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС"АД , със седалище и адрес на управление: гр.София, бул."Симеоновско шосе" №67А, ЕИК 121130788, да заплати на **П. Й. П.** от гр.* , ул. **** с ЕГН *****, представляван от адв.Б.Я. от АК-

Бургас, който е и съдебен адресат: гр.***, на основание чл.432, ал.1 от КЗ сумата **35 000 лв.** - обезщетение за неимуществени вреди, настъпили от ПТП на 01.08.2020г. и причинено от водач на застрахован при ответника по застраховката "Гражданска отговорност" лек автомобил марка „Ауди“, модел А8 Куатро, с рег.№А 3472 НМ, **ведно със законната лихва за забава върху сумата, считано от 18.12.2021г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ** иска за неимуществени вреди за разликата над сумата 35 000лв. до предявения размер от 50 000 лв. **като неоснователен и недоказан.**

ОСЪЖДА "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС"АД , със седалище и адрес на управление: гр.София, бул."Симеоновско шосе" №67А, ЕИК 121130788, **да заплати на П. Й. П.** от гр.*, ул. **** с ЕГН *****, представляван от адв.Б.Я. от АК-Бургас, който е и съдебен адресат: гр.***, на основание чл.432, ал.1 от КЗ сумата **1 794,50 лв.** - обезщетение за имуществени вреди, настъпили от същото ПТП на 01.08.2020г., причинено от водач на застрахован при ответника по застраховката "Гражданска отговорност" лек автомобил марка „Ауди“, модел А8 Куатро, с рег.№А 3472 НМ, **ведно със законната лихва за забава върху сумата, считано от 11.01.2022г. до окончателното ѝ изплащане.**

ОСЪЖДА "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС"АД , със седалище и адрес на управление: гр.София, бул."Симеоновско шосе" №67А, ЕИК 121130788, **да заплати на адвокат Б.Я.** от АК-Бургас, с адрес на упражняване на дейността: гр.***, на основание чл.38, ал.2 от ЗА адвокатско възнаграждение **в размер на 1 732,98 лв.**

ОСЪЖДА П. Й. П. от гр.*, ул. **** с ЕГН *****, **да заплати на "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС"АД** , със седалище и адрес на управление: гр.София, бул."Симеоновско шосе" №67А, ЕИК 121130788, на основание чл.78, ал.3 ГПК разноски по делото **в размер на 902.84 лв.**

ОСЪЖДА "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС"АД , със седалище и адрес на управление: гр.София, бул."Симеоновско шосе" №67А, ЕИК 121130788, **да заплати в полза на ЯОС, по бюджета на съдебната власт**, ДТ в размер на 1 472 лв. и разноски в размер на 268 лв., както и 5 лв. - ДТ за служебно издаване на изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на **Е.Х.Х.**, с ЕГН *****, с адрес: с.**** - трето лице помагач на ответника.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд гр.Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Ямбол: _____